

Gensyn til at forhøje Rentefoden. Jeg kan dernæst ikke forstaa Finantsministerens Udtalelser her i Dag, naar jeg ser hen til Ministerens Udtalelser ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Statsgjældens Konvertering. Med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse nogle Linier: "Fordelen ved en Nedsættelse af Statsgjældsrenten er jo ikke blot den, at Staten sparer en aarlig Udgift, men ogsaa, hvad der under de nuværende Forhold turde være af fuldt saa stor Betydning, at en saadan Nedsættelse af Statsgjældsrenten indirekte vil medvirke til en Nedsættelse af den almindelige Prioritetsrente i Landet, og det behøver selvfølgelig ikke nogen videre Forklaring, hvor stor Betydning dette vil have under de nuværende trykkende økonomiske Forhold, særlig for Eiendomsbesidderne. Fordelen for dem vil jo ikke blot være en Lettelse i deres Udgiftsbudget, men den vil tillige være en Forhøielse i Eiendomspriserne, hvad der forekommer mig at være af den største Betydning i et Dieblis som dette, hvor de stærkt faldende Eiendomspriser true saa mange Eiendomsbesiddere med økonomisk Ruin." Det var Finantsministerens Mening den Gang, og det Forslag om Statsgjældens Konvertering har sikket ogsaa medført, at Renten for Livrenteanstaltens Midler er falden ned til 4 Procent for disse 13 Millioner, eller hvor Meget det nu er, men der staar 4 Millioner tilbage, og det forekommer mig lidt inkonsekvent, hvis Ministeren nu ikke kan gaa med til ogsaa at faae Renten nedsat for dem. Derfor vil jeg stemme for Mindretallets Endringsforslag og tillade mig at anbefale det høie Thing at stemme derfor.

J. Sørensen: Ja, jeg har Grund til at være de ærede Medlemmer taknemlige for den Modtagelse, Mindretallets Endringsforslag har faaet, og efter de mange Anbefalinger, som ere fremkomne for det, kan jeg fatte mig meget kort. Hvad angaar den ærede Finantsministers Udtalelser, da opfattede jeg dem saaledes, at han ikke aldeles ubetinget satte sig imod Forslaget; han sagde ikke, at hvis vi vedtog det, kom der ingen Lov ud, han fandt, at det var uheldigt at binde Bestyrelsen osv. Jeg har nu alligevel det Haab, at naar Forslaget bliver baaret igjennem med stor Velvillie her i Thinget, da vilde vi ogsaa faae en Lov ud, som vil komme til at gavne Mangfoldige om i Landet. Det er jo ikke alene Landbrugere, men ogsaa Njøbstadsindvaanere, hvis Penge hængtaa i disse Panter, og der er sagt i Endringsforslaget, at det kun gjælder, hvad der

staar i faste Eiendomme. Naar den ærede Finantsminister anførte, at det var jo i flere Tilfælde ikke første Ranges Prioriteter, som her er Tale om, og at det var meget tvivlsomt, om vi gjorde disse Mennesker en Tjeneste med at foreslaa noget Saadant, idet de kunde føre til, at Pengene bleve opsagte, da vil jeg dertil kun sige, at hvis det er saaledes, at det er noget tvivlsomt, om ikke de Joll, som have disse Penge, sidde noget forknøyt ved det, da er det vedblivende at tage høiere Renter af dem ligesom at hjælpe dem fra Affen i Slden. Kunde derimod Renten blive nedsat til 4 pCt., var der maasse Haab om, at disse Joll kunde komme ud af det, og selv overfor Salg af Eiendomme vilde det have stor Betydning, naar der stod et Laan til 4 pCt. i dem. Hvad angaar det, som den ærede Finantsminister omtalte med Gensyn til Kommunerne, da ere vi jo ikke komne til det endnu, men jeg vil dog dertil føie, at nu er Forholdet saaledes, at det kan være meget uheldigt for de Kommuner, som paa den Maade have bundet sig. Hvis det havde været omvendt, nærer jeg ingen Tvivl om, at Livsforsikringsanstaltens Bestyrelse igjennem Finantsministeren vilde være kommen til os og have forlangt Lov til at hæve saadanne Kontraktforhold. Jeg anser dette for at være den rimeligste og rigtigste Vej at gaa, naar der eksisterer Forhold, som ere i den Grad uheldige for Vedkommende, at Ingen er i Stand til at finde sig i at vedblive at leve under dem. Med disse Ord vil jeg tillade mig endnu en Gang at takke for den Velvillie, der er viist overfor Forslaget, og jeg haaber da ogsaa, at det skal blive vedtaget.

Ordføreren (Neergaard): Jeg skal ikke udtale mig vidtløftig i Anledning af, hvad der her er fremkommet. Det glæder mig, at den høitærede Finantsminister har kunnet tiltræde Endringsforslagene under Nr. 1, 3 og 6, saa at jeg altsaa antager, at disse Forslag let vilde blive vedtagne. Med Gensyn til Endringsforslaget under Nr. 2, da havde Finantsministeren en principiel Indvending derimod. Med min bedste Villie har det ikke været mig muligt at kunne ret forstaa, hvorpaa den principielle Indvending begrundes. Jeg fortaar naturligvis nok den høitærede Ministers Raisonnement rent formelt, men det er mig umuligt at forstaa den reelle Berettigelse deraf. Det blev jo paa ingen Maade afkræftet, at det ene som det andet fra Interessenternes Side set er en Konjunkturgevinst. Der er ikke og kan ikke opstilles nogen gyldig Grund til at gjøre noget principielt Skjel mellem dem. Den